

מת (עכו) 9922-11-24 - מדינת ישראל נ' מוחמד ח'לאילה

מ"ת (עכו) 9922-11-24 - מדינת ישראל נ' מוחמד ח'לאילהשלום עכו

מ"ת (עכו) 9922-11-24

מדינת ישראל

נגד

מוחמד ח'לאילה

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בעכו

[24.10.2025]

כבוד השופטת יונת הברפלד-אברהם

החלטה

1. לפני בקשת המבקש לעיון חוזר בתנאי מעצרו, כפי שנקבעו ביום 6.7.25.
2. כנגד המבקש הוגש כתב האישום במסגרת פל"א 9920-11-24, המייחס לו ביצוע עבירות מיום 21.11.24 של נהיגה בזמן פסילת בית משפט בתיק 11781-05-21 למשך 14 חודשים מיום 1.10.24, מבלי שהפקיד רישיון נהיגה, וללא תעודת ביטוח תקפה על השימוש ברכב. ביום 24.3.25 הודה המבקש במיוחס לו ונשלח לקבלת תסקיר לעונש.
3. המבקש נעצר ביום 21.11.24. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה למעצר המבקש עד תום ההליכים כנגדו במסגרת תיק זה. ביום 26.11.24, לאחר קבלת חוות דעת חיובית מהיחידה לאיזוק אלקטרוני, הועבר המבקש למעצר בפיקוח אלקטרוני בביתו, תחת פיקוחם של שלושה מפקחים, שני הוריו ודודתו.
4. במסגרת ההליכים בתיק זה, הוגשה בקשה מטעם המבקש לפתיחת חלונות לצורך ביצוע עבודות שירות. בקשתו זו נדחתה ביום 1.12.24. עבודות השירות הופקעו והמבקש התייצב ביום 22.1.24 לריצוי יתרתן (93 ימים) מאחורי סורג ובריא. עם סיומו של מאסרו, שב ונעצר במסגרת פיקוח אלקטרוני בתיק.
5. בהסכמת הצדדים, ביום 6.7.25, בוטל מעצרו של המבקש באיזוק האלקטרוני והוא שוחרר למעצר בית מלא בביתו, תוך שנפתחולו חלונות לצורך יציאה לעבודה בין השעות 04:30 בבוקר עד 12:30 בצהריים, בפיקוח מפקחים שאושרו. כמו כן, הוטל עליו צו פיקוח מעצרים למשך 6 חודשים.

6. בבקשתו, מבקש המבקש להורות על ביטול מעצר הבית. המבקש טען כי מאז הגשת כתב האישום ועד היום חלפה תקופה ארוכה, במהלכה היה עצור באיזוק אלקטרוני תקופה של 6 חודשים, מבלי שהפר תנאים ומזה תקופה של 3 חודשים עצור במעצר בית מלא, תוך שיוצא לעבודה בקרבת ביתו בין השעות 04:30-12:30. לטענת המבקש, כבר הודה בעובדות כתב האישום בתיק העיקרי, אשר קבוע לדיון טיעונים לעונש וקבלת תסקיר שירות המבחן, אך הדיון נדחה ליום 20.1.26 שלא באשמתו, אלא לבקשת שירות המבחן ובשל העדר תסקיר. עוד טען המבקש, כי הינו נתון בפיקוח שירות המבחן ומשתתף בקבוצה טיפולית לעצורי בית בשירות המבחן בצפת, אליה הופנה מטעם קצינת המבחן שמונתה במעצר ותוצאות בדיקות השתן שנערכו לו כל אותה תקופה, שליליות. לטענתו, גם הספיק להתחתן והוא בדרך של שיקום. על כן, משחלף זמן ניכר ובשל התארכות המשפט בתיק העיקרי מסיבה שאינה תלויה בו, סבור המבקש כי אין כל עילה להותרתו במעצר בית מלא, לאחר שכבר הודה וממתין לגזירת דינו והדבר מהווה עינוי דין עבירו.

7. המשיבה בתגובתה מיום 16.10.25, התנגדה לבקשה וביקשה לדחותה. לטענתה, הבקשה לא מגלה עובדות חדשות או נסיבות שהשתנו כמצוות סעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי ולא חלף זמן ניכר מיום שחרורו של המבקש למעצר בית, קרי מיום 6.7.25. לשיטתה, לפי הפסיקה חלוף של 3 חודשים אינו מהווה פרק זמן שעונה לדרישת "זמן ניכר" ומפנה בעניין זה לעמ"ת 56343-07-17.

8. ביום 23.10.25 התקיים דיון בבקשה בנוכחות ב"כ הצדדים והמבקש, ונשמעו טענותיהם.

9. ב"כ המבקש חזר על הבקשה וטען כי חל שינוי ניכר מאז נעצר המבקש לראשונה וכי המבקש נמצא בדרך נכונה ויש שינוי משמעותי בחייו. לטענתו, לא ניתן להשוות את המקרה הזה לעמ"ת 56343-07-17, אליו הפנתה המשיבה, שכן, אין לשכוח את התקופה בה היה נתון המבקש באיזוק אלקטרוני. ב"כ המבקש טען כי המבקש התחתן ומשתף פעולה עם שירות המבחן לטענת ב"כ המבקש, מסוכנות המבקש פחתה משמעותית וניתן לתת בו אמון כך שהגיע הזמן להקל במידה ניכרת במעצר הבית או לבטלו לגמרי.

10. ב"כ המשיבה התנגד לבקשה וטען כי יש לבחון את הזמן שחלף בהתאם לסעיף 52 לחסד"פ, מהחלטה ביום 6/7/25, כאשר לטענתו, חלפו כ- 3 חודשים שאינם בגדר זמן ניכר לפי הפסיקה. ב"כ המשיבה טען כי הבקשה לא העלתה כל שינוי עובדות ולא התגלו נסיבות חדשות, שלא היו ידועות עוד קודם לכן בהחלטה הקודמת. בנוסף סבור ב"כ המשיבה כי התיק אף צפוי להסתיים בפרק זמן קצר יחסית.

דיון והכרעה:

11. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים בדיון לפניי, מצאתי כי דין הבקשה להתקבל באופן חלקי, כך שמעצר הבית יצומצם למעצר בית לילי.

12. המבקש משוחרר בתנאים מגבילים ונתון במעצר בית בביתו בפיקוחם של 5 מפקחים, לפי סימן ו' לחוק המעצרים עד תום ההליכים, תוך שפתוח לו חלון יומי ליציאה לעבודה בין השעות 04:30-12:30.

13. סעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 קובע כי עיון חוזר בהחלטה בעניין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, ייעשה רק אם "נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה".
14. בבקשה לעיון חוזר, בית המשפט אינו דן מחדש בחלופת המעצר שנקבעה במקור, אלא בוחן האם מאז ההחלטה המקורית שניתנה התגלו עובדות או נסיבות חדשות או שעבר פרק זמן ניכר, אשר יש בהם כדי לשנות את נקודת האיזון הראויה בין האינטרס של המשיב לבין האינטרס הציבורי בהגנה על ביטחון הציבור והבטחת תקינות ההליך השיפוטי (בש"פ 7125/07 פלוני נגד מדינת ישראל; בש"פ 2/06 אייל זילברפרב נגד מדינת ישראל; ב"ש (נצרת) 389/10 יוסף בן נימר הייב נגד מדינת ישראל) וכן ראו מ"ת (עכו) 13809-06-21 מדינת ישראל נ' גג'אר(עצור/אסיר בפיקוח), פורסמו במאגרים המשפטיים.
15. בבש"פ 6845/07, קוסטריקין נגד מדינת ישראל, קבעה כבוד השופטת ארבל: "הדרישה באשר לחלוף זמן ניכר מעת מתן ההחלטה, היא גמישה והפרשנות הניתנת לה מותאמת לנסיבות כל מקרה ומקרה, תוך יציאת איזון ראוי בין הפגיעה הנגרמת לנאשם הספציפי בשל חלוף הזמן, אל מול האינטרס הציבורי. נראה כי הקביעה שעבר "זמן ניכר" מעת מתן ההחלטה, באופן המקיים עילה לעיון חוזר בהחלטה, הנה תולדה של נסיבות העניין. פרק זמן מסוים יחשב כ"ניכר" בשים לב, בין השאר, למאזן שבין הפגיעה הנגרמת לנאשם הספציפי, בשל חלוף הזמן, אל מול האינטרס הציבורי כי ימשיך לשהות במעצר באותם תנאים. במסגרת מאזן זה יובאו בחשבון, בין היתר, חומרת העבירות המיוחסות לנאשם, מידת המסוכנות שלו, התנהגותו במעצר או אופן עמידתו בתנאי חלופת המעצר ונסיבותיו האישיות: המשפחתיות, הכלכליות והנפשיות...במכלול השיקולים יש ליתן את הדעת גם למהות הבקשה. במידה שמדובר בבקשה מצד נאשם המשוחרר לחלופת מעצר לעבוד ולהתפרנס, יטה בית המשפט להיענות לבקשה וזאת ככל שהדבר לא פוגע באינטרס הציבורי או בהליכי המשפט ובכפוף לתנאים מסוימים אשר יאיינו את מסוכנותם".
16. במקרה שלפניי, המבקש נהג ברכבו כשהוא נתון בפסילה ובשעה שריצה עונש מאסר בעבודות שירות ואף הפר תנאים שנקבעו על ידי בית משפט. מדובר במבקש שרמת מסוכנותו גבוהה מאוד, כך כבר קבעתי בהחלטתי מיום 24.11.24 ובהחלטתי מיום 28.5.25: "זאת ועוד, אדם אשר לכאורה נוהג בידעו כי הוא פסול לנהיגה ובשעה שמרצה עונש מאסר בעבודות שירות ואף מפר תנאים שנקבעו על ידי בית משפט, מעיד על עצמו כמי שאין לו מורא מהחוק החל עליו וכי מסוכנותו גבוהה ובהתנהלותו זו הביא על עצמו את ההשלכות לאפשרות הפסקת עבודות השירות. המבקש קיבל הזדמנות שיקומית על פי בקשתו בעונש עבודות השירות שניתן לו ולמעשה הוא "קיבל הטבה שאינה קנויה לו, כל שנדרש ממנו הוא עמידה בשני כללי יסוד של "עשה" ו- "אל תעשה" - עשה את העבודות לפי כללי העבודה, ואל תעשה עבירות." (עפ"ת (מחוזי חי') 48605-09-24 היתם פרחאת נ' מדינת ישראל (נבו 20.11.2024)) אך המבקש הפר כללים אלה והמשיך לסכן את הציבור תוך שלקח את הסיכון שהטבת המאסר בעבודות שירות תישלל ממנו לאחר שהראה כי אינו ראוי לה".

17. עם זאת, במקרה זה, דומה כי עם הזמן השתנו הנסיבות. מאז שוחרר המבקש למעצר בית, לא נטען כי המבקש הפר את תנאי המעצר שנקבעו וניכר כי הוא עומד בדרישות שירות המבחן ביחס לצו פיקוח המעצרים. המבקש הודה בעובדות כתב האישום בתיק העיקרי, כהווייתו, והוא ממתין לקבל תסקיר לעונש משירות המבחן וגזירת דינו, כאשר הדיון קבוע רק לעוד כשלושה חודשים. אכן מדובר בדחיה טכנית של סיום ההליכים כנגדו, שאינה תלויה בו. דומה כי בנסיבותיו של מבקש זה, חלף זמן מעט מתן ההחלטה על מעצר הבית והשתנו נסיבותיו האישיות. גם שירות המבחן, בתסקירו המשלים מיום 17.6.25, התרשם כי קיימת מסוכנות, אולם חלה הפחתה בסכנה להישנות עבירות דומות. מאז חלפו כ-5 חודשים, המבקש יוצא לעבודה, התחתן נמצא בהשגחת שירות המבחן, כך שמסוכנותו לא נעלמה אולם המשיכה ופחתה.

18. בנוסף, המבקש נתון בחלופת מעצר, בהסכמת המשיבה, תוך שפתוח לו חלון יומי ארוך למשך 8 שעות, שגם לגביו לא נטען כי חלה הפרה כלשהי.

19. במקרה שלפני, מצאתי כי לא ניתן להורות על ביטול כליל של מעצר הבית, לאור עברו והעבירות נשוא כתב האישום, וכי עדיין קיימת מסוכנות, גם אם ניכר שפניו של המבקש לשיקום וזו פחתה, אך לא נעלמה. סבורני כי ניתן לאזן את רמת האמון שניתן לתת במבקש בשלב זה, בהעברתו למעצר בית לילי, בפיקוח המפקחים שאושרו. לקחתי בחשבון כי מדובר במי ששינה דרכיו ומשתף פעולה הן עם רשויות החוק והן עם גורמי הטיפול והסיוע, אולם מנגד, את עברו, חומרת עברותיו, העובדה כי הודה בביצועו ועונש המאסר המותנה המרחף מעל ראשו.

20. לאור זאת, אני מורה על ביטול מעצר הבית המלא וצמצומו למעצר בית לילי, החל מהשעה 21.00 ועד השעה 04.30, בפיקוחם של המפקחים שאושרו.

ניתן עיכוב ביצוע של החלטתי עד ליום 27.10.25 בשעה 12.00.

ניתנה היום, ב' חשוון תשפ"ו, 24 אוקטובר 2025, בהעדר הצדדים.